

Vuksa Limeni

ove reci su teske, tako jako bole me,
i opet srce mi zaigra ime kada ti spomenem.
I dalje molim se, moj Bog me vise ne cuje,
ja bicu dobro, samo ona da dobro je.
Onda zastanem, secanja vrata se,
i suza mi krene kada me pitaju za tebe.
Kako se voli, od nas drugi su ucili,
ko je kriv? sreco, gde smo pogresili?
Krivo je more, krivi su talasi,
oni cuvaju tajnu o toj velikoj ljubavi.
One noci, pod onim zvezdama,
kriv je i onaj mesec, u tvojim ocima.
A sada odlazis, jedina ne idi,
al' jedno molim te, nikada nemoj da zaboravis.
U srcu cuvaj sve, ono najlepse,
ja cu te cekati, samo da vratis se.
Boze, molim te cuvaj je, tako mlada je,
a tako jako volim je.
I dalje molim se, i dalje cujem joj korake,
osecam tu je, osecam, i znam da voli me.
A ja cu lutati, moje ime je limeni,
trazicu svoju sreću, uvek tebe cu cekati.
A kada zvezde nam se spoje, kao nekada,
nacicu opet srce svoje , moja jedina...

Kako da stanem, kada sve sad boli me...
sta jos da kazem, kada znas da volim te...
i kazem vrati se, idemo opet ponovo...
pruzi mi ruku sreco, znas da jaci smo zajedno...